

ใบงานที่ ๐๑ นิทานเรื่องใช้ทองซื้อความรู้

ตอนที่ ๑ ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่องใช้ทองซื้อความรู้

๑. นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า “ความรู้” สามารถซื้อขายกันได้หรือไม่

.....

.....

๒. นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า “ชายผู้โง่เขลา” จากนิทานเรื่องนี้ โง่เขลาเบาปัญญาจริงหรือไม่

.....

.....

๓. นักเรียนเขียนอธิบายการนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ ไปใช้ในการดำเนินชีวิต

.....

.....

.....

ตอนที่ ๒ เลือกนิทานอีสป นิทานชาดก หรือนิทานพื้นบ้านที่นักเรียนสนใจ ๑ เรื่อง
แล้วเขียนเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของนักเรียน และวาดภาพประกอบ

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่องใช้ทองซื้อความรู้

ชายผู้หนึ่ง โง่เขลาเบาปัญญา และมีฐานะยากจน วันหนึ่งด้วยโชควาสนาที่พอมืออยู่ ขณะที่เขากำลังซ่อมแซมรั้วในสวนหลังบ้านซึ่งพังลงมาเพราะพายุฝน ได้บังเอิญขุดพบทองคำก้อนโตที่ฝังอยู่ริมรั้ว จนทำให้เขากลายเป็นเศรษฐีในชั่วข้ามคืน แต่ด้วยความที่รู้ว่าสติปัญญาของตนเองค่อนข้างที่อืดทึบ จึงเกรงว่าอาจจะถูกผู้อื่นมาหลอกลวงเอาเงินทองไป เขาจึงนำเรื่องไปปรึกษากับครูเซน ครูเซนแนะนำว่า "ในเมื่อตอนนี้ท่านมีเงิน ส่วนผู้อื่นมีความรู้ เหตุใดไม่นำเงินของท่านไปแลกความรู้จากผู้อื่นเล่า" ชายผู้เป็นเศรษฐีใหม่ จึงได้นำคำแนะนำของครูเซน ไปหาพระ ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ฉลาดปราดเปรื่องผู้หนึ่ง เขาเอ่ยถามว่า "ท่านสามารถขายความรู้ของท่านให้กับข้าได้หรือไม่" พระรูปนั้นตอบว่า "ความรู้ของเรามีราคาแพงมาก"

ชายผู้โง่เขลาจึงรีบตอบว่า "ขอเพียงสามารถซื้อความรู้มาประดับสมอง แพงเท่าไรข้าก็พร้อมยอมจ่าย" เมื่อได้ฟังดังนั้น พระจึงกล่าวว่า "อันว่าความรู้ นั้น คือเมื่อท่านประสบปัญหาใดก็ตาม อย่าใจเร็วด่วนได้ รีบร้อนแก้ไข จงค่อยๆ เดินหน้า ๓ ก้าว จากนั้นถอยหลัง ๓ ก้าว ทำเช่นนั้นกลับไปกลับมาให้ครบ ๓ รอบ เมื่อนั้นความรู้จะเกิดขึ้น"

เมื่อชายผู้โง่เขลาฟังจบก็ได้แต่รำพึงในใจว่า "ที่แท้ 'ความรู้' ง่ายดายถึงเพียงนี้จริงหรือ" เขาเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง ใจหนึ่งเกรงว่าจะโดนพระหลอกลวงเงินทอง ส่วนพระรูปนั้น เมื่อมองตาของชายผู้โง่เขลา ก็ล่วงรู้ถึงจิตเจตนาของอีกฝ่าย จึงได้กล่าวว่า "ท่านยังไม่จำเป็นต้องเชื่อเราตอนนี้ จงกลับไปก่อน หากทบทวนดูแล้วคิดว่าความรู้ของเราไม่คุ้มกับเงินทองก็จงอย่าได้กลับมา แต่หากคิดว่าคุ้มค่าก็ค่อยนำเงินมามอบให้เรา"

เศรษฐีใหม่ผู้โง่เขลา กลับถึงบ้านยามค่ำ มองเห็นผู้เป็นภรรยากำลังนอนอยู่กับคนอื่นผู้หนึ่งบนเตียงของตน แต่ในความมืดสลัวไม่ทราบว่าเป็นใคร เมื่อเห็นดังนั้นเขาจึงบันดาลโทสะ เพราะเข้าใจว่าภรรยานอกใจ ฉวยมีดพราห์วังบันคอคคนผู้นั้น แต่ยังไม่ทันได้ลงมือ พลันนึกถึงคำกล่าวของพระที่ขายความรู้ให้กับเขา เมื่อตอนกลางวัน จึงได้ก้าวเดินไปข้างหน้า ๓ ก้าว จากนั้นถอยหลัง ๓ ก้าว กลับไป กลับมา ๓ รอบ พอดีกับที่บุคคลที่นอนอยู่บนเตียงเดียวกับภรรยาของเขาตื่นขึ้นมา และร้องถามว่า "ลูกเอ๋ย ดึกตื่นปานนี้ เจ้าเดินทำอะไรอยู่" เมื่อได้ยิน เศรษฐีใหม่ผู้โง่เขลาจึงทราบว่ ที่แท้ผู้ที่นอนอยู่บนเตียงกับภรรยาของเขาก็คือ มารดาบังเกิดเกล้าของเขาเอง ในใจจึงได้คิดว่า "หากข้าไม่ซื้อความรู้มาเมื่อกลางวัน วันนี้คงได้สังหารมารดาของตนเองเป็นแน่"

เช้าวันรุ่งขึ้น เศรษฐีใหม่จึงนำเงินค่าความรู้ไปถวายพระด้วยความยอมรับนับถือ